

Γρίπη και Θεία Κοινωνία

Κύριε διευθυντά

Σε ένα από τα τελευταία άρθρα της «Καθημερινής» του κ. Αντώνη Καρκαγιάννη με τίτλο «Αραβες ή Βυζαντινοί έφεραν την αρχαία γνώση;», ο συγγραφέας, εκτός των άλλων, αναφέρεται στον ιό της νέας γρίπης και αναφέρει «το ίδιο θέμα επανέρχεται κάθε τόσο με άγαρμπες έως παντελώς ανόητες επεμβάσεις της επίσημης χριστιανικής Εκκλησίας... όπως η από άμβωνος διδασκαλία ότι τα σκεύη της Θείας Κοινωνίας, τα οποία ποτέ δεν πλένονται και ποτέ δεν απολυμαίνονται, είναι εντούτοις απρόσβλητα από τον ιό της γρίπης, λες και η ενσάρκωση του Θεού Λόγου, την οποία συμβολίζει η Θεία Κοινωνία, ήρθε να καταργήσει τους φυσικούς νόμους και μόνο γι' αυτό. Ξέρω ότι θα απαντήσουν με περικοπές του Ευαγγελίου, με τη γνωστή στρεβλωτική ερμηνεία αλληγορικών κειμένων».

Καταρχήν με αυτή τη λογική, εάν ο κ. Καρκαγιάννης είχε ερευνήσει το θέμα θα είχε ενημερωθεί ότι ο ιερέας μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας καταλύει (καταργεί) – καταπίνει όλο το υπόλοιπο της Θείας Κοινωνίας που κατά τον κ. Καρκαγιάννη περιέχει όλα τα μικρόβια και τους ιούς από όσους σε κάθε Λειτουργία μεταλαμβάνουν της Θείας Κοινωνίας. Επομένως, οι ιερείς θα έπρεπε να βρίσκονται για μεγάλα χρονικά διαστήματα αν όχι στην εντατική, τουλάχιστον να πάσχουν από πλήθος ασθενειών και να νοσηλεύονται συνεχώς στα νοσοκομεία. Οσο για τους «φυσικούς νόμους» και την Ενσάρκωση του Θεού Λόγου ή την προσεγγίζεις με την ορθή λογική ή αποδέχεσαι ότι σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί ο Παντοδύναμος Θεός (αν έτσι τον αποδέχεσαι) να υπερβαίνει τους φυσικούς νόμους και να αγγίζει το θαύμα.

Γι' αυτό και ο Απόστολος Παύλος μιλάει στην Α΄ προς Κορινθίους Επιστολή ότι «Ο λόγος γαρ ο του σταυρού» για κάποιους φαίνεται «μωρία», ενώ για άλλους «δύναμις Θεού εστί» (Α΄ Κορινθίους, α΄, 18).

Μιχαήλ Μυκωνιάτης - Τέως αναπληρωτής καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Καθημερινή 10.9.2009